

af offentlige myndigheder med hensyn til et barns pleje eller behandling, opdragelse, uddannelse eller arbejde.

§ 47. Der kan ydes en person, som ikke selv har midler dertil, hjælp til en flytning, som medfører forbedring af pågældendes eller familiens boligmæssige eller erhvervs-mæssige forhold.

Stk. 2. Det sociale udvalg skal, såfremt flytning sker til en anden kommune, indhente samtykke fra det sociale udvalg i denne kommune, inden hjælpen ydes. Hvis denne fremgangsmåde ikke er fulgt, betragtes den kommune, der har ydet hjælpen, fortsat som opholdskommune, indtil pågældende i mindst 3 måneder har klaret sig uden bistand efter denne lov, dog længst i 2 år efter flytningen.

Stk. 3. Såfremt flytning sker til udlandet, er det en forudsætning for, at der kan ydes hjælp hertil, at pågældende er statsborger i eller har særlig tilknytning til vedkommende land, eller at der er sikret pågældende varige arbejdsmuligheder i landet.

§ 48. Personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med en vedvarende fysisk eller psykisk lidelse, har ret til at få dækket nødvendige merudgifter som følge af lidelsen. Er barnet under tilsyn fra en af de i kap. 18 omhandlede særfororgsinstitutioner træffes afgørelsen efter indstilling fra vedkommende institution.

Stk. 2. Personer, der i eget hjem er under vedvarende tilsyn fra en af de i kap. 18 omhandlede særfororgsinstitutioner, har ret til efter indstilling fra vedkommende institution at få dækket nødvendige merudgifter som følge af deres lidelse.

Stk. 3. Hjælp efter stk. 1 og 2 er betinget af, at lægelige anvisninger og eventuelle anvisninger fra vedkommende særfororgsinstitution med hensyn til personens pasning m. v. følges.

§ 49. Hvis en person, der søger hjælp efter bestemmelserne i dette afsnit, ikke skønnes i stand til ved bistand fra den kommunale rådgivning at administrere kontante beløb, kan det sociale udvalg undtagelsesvis beslutte at yde hjælpen som naturalhjælp.

Afsnit IV.

Kap. 12. Praktisk bistand i hjemmet.

§ 50. Det påhviler kommunalbestyrelsen at sørge for, at der i kommunen findes en hjemmehjælpsordning, således at der kan ydes praktisk bistand i hjemmene af hjemmehjælpere, der er uddannet til at varetage dette hverv.

§ 51. Midlertidig hjemmehjælp ydes til varetagelse af normale huslige arbejdsopgaver i hjemmet, når der er behov herfor på grund af sygdom, fødsel eller rekonvalescens.

Stk. 2. Når der er ydet hjemmehjælp i 3 uger, skal det sociale udvalg tage op til bedømmelse, om der fortsat er behov herfor, og om der er brug for andre hjælpeforanstaltninger.

§ 52. Hjemmehjælpere kan udsendes til lejlighedsvis afløsning af personer, der i hjemmet passer et barn eller en voksen med en fysisk eller psykisk lidelse.

§ 53. Varig hjemmehjælp ydes som bistand til husligt arbejde og personlige fornødenheder, som en person på grund af en vedvarende lidelse eller svækkelse ikke kan udføre på egen hånd.

§ 54. Hjemmehjælp ydes gratis til personer med indtægter, der ikke overstiger folkepensionens grundbeløb med pensionstilæg og et tillæg for hvert barn svarende til særligt børnetilskud efter § 4, stk. 3, i lov om børnetilskud og andre familieydelse. I øvrigt kræves en betaling, der er afpasset efter modtagerens økonomiske forhold. Socialministeren fastsætter vejledende satser herfor.

Stk. 2. Ydes der varig hjemmehjælp, kan der højst kræves betaling for 6 timer pr. uge.

Stk. 3. Ydes der hjemmehjælp efter § 52, kræves der ikke betaling, hvis udgiften omfattes af § 48.

§ 55. Socialministeren fastsætter retningslinier for hjemmehjælpernes uddannelse og arbejdsforhold og ansætter en konsulent, der yder kommunerne bistand ved administrationen af hjemmehjælpen og fører tilsyn med uddannelsen.